

Miljödepartementet
Miljöprövningsenheten

Naturvårdsverkets skrivelse ”Uppdrag att utreda åtgärder för att motverka och förebygga spridning av legionellabakterier från kyltorn”

Mot bakgrund av de intressen som Åklagarmyndigheten har att bevaka lämnas följande yttrande.

Sammanfattning

Utifrån de skäl som har anförts i skrivelsen ställer Åklagarmyndigheten sig positiv till att en anmälningsplikt införs för såväl nya som befintliga kyltorn och att anmälningsplikten sanktioneras genom en miljöstraffavgift. Däremot finns synpunkter på utformningen av författningsförslagen enligt nedan.

Avsnitt 9 Författningsförslag

Anmälningsplikt

Av bakgrunden till författningsförslaget 38 a § (avsnitt 9.2.1) framgår att det behöver vara tydligt om ett kyltorn omfattas av anmälningsplikt eller inte och att det därför ”...kan införas en definition av vad som menas med ett kyltorn i bestämmelsen om anmälningsplikt...”.

Åklagarmyndigheten delar bedömningen att begreppet kyltorn behöver definieras i författningstexten. Den lydelse som föreslås i 38 a § (avsnitt 9.1) framstår dock inte som självklar för att tydligt avgränsa vilka kyltorn som träffas av anmälningsplikten.

Inte heller besvaras frågan vem eller vilka det är som ska fullgöra anmälningsplikten klart av författningsförslaget. Viss vägledning ges förvisso i avsnitt 9.2.3 ”Vem ska anmäla?”. Svaret bör dock framgå även direkt av författningstexten för att undvika tillämpningssvårigheter. Ett exempel på en sådan svårighet är mobila kyltorn. Vem har inrättat och är anmälningsskyldig för ett sådant (är det fastighetsägaren eller någon annan, exempelvis en hyresgäst, som nyttjar kyltornet)?

Det kan dessutom under alla förhållanden ifrågasättas om förslaget till definition är tillräckligt tydligt för att skilja ut mindre kylanläggningar hos

privatpersoner från anmälningspliktiga kyltorn. Förslaget i övrigt tycks syfta på att begränsa anmälningsplikten till någon form av verksamhetsutövare. Om det är avsikten så bör det tydligare framgå av författningstexten.

Miljösanktionsavgift

Förslaget innebär att en ny bestämmelse införs i 3 kap. 4 § förordningen (2012:259) om miljösanktionsavgifter. Utformningen av den föreslagna bestämmelsen skiljer sig något från befintlig bestämmelse i 3 kap. 3 § samma förordning.

Enligt den befintliga bestämmelsen i 3 kap. 3 § förordningen (2012:259) om miljösanktionsavgifter utlöses sanktionen av att *”utan att ha gjort en anmälan påbörja en verksamhet trots att en sådan anmälan krävs”*. Bestämmelsen hör samman med 38 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd samt 9 kap. 6 c § miljöbalken. I båda dessa bestämmelser anges att en anmälningspliktig verksamhet får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte tillsynsmyndigheten bestämmer annat.

Den föreslagna bestämmelsen i 3 kap. 4 § förordningen (2012:259) om miljösanktionsavgifter innebär i stället att överträdelsen består av *”att ha inrättat ett kyltorn utan att ha gjort en anmälan”*. Varför formuleringarna skiljer sig åt mellan 3 kap. 3 § och 3 kap. 4 § har inte utvecklats ytterligare i förslaget. Om bestämmelsen är tänkt att vara ett avsteg från vad som gäller i övrigt, det vill säga att huvudregeln om sex veckors tidsfrist inte ska gälla i förhållande till kyltorn, bör det framgå av författningstexten.

Övrigt

Det beskrivna syftet med författningsförslagen är att myndigheterna ska få en ökad kännedom om antalet kyltorn och var de är belägna. För att detta syfte ska uppfyllas på ett ändamålsenligt sätt är det en fördel om de uppgifter som myndigheterna förfogar över är aktuella. Mot denna bakgrund kan det finnas skäl att överväga att komplettera författningsförslaget med att den som ska anmäla inrättande eller förekomst av ett kyltorn också ska anmäla när kyltornet avvecklas eller rivs.

Detta yttrande har beslutats av chefen för Utvecklingscentrum, överåklagaren Lennart Guné, efter föredragning av kammaråklagaren Kerstin Eriksson. I den slutliga handläggningen av ärendet har också överåklagaren Mikael Björk deltagit.

På Åklagarmyndighetens vägnar

Lennart Guné

Kerstin Eriksson

Kopia till

Kommunikationsavdelningen

Rättschefen

Biblioteket